

Oznamy

- ▶ **Filipovka.** Vstúpili sme do prípravného času, štyridsaťdňového pôstu pred sviatkom Narodenia Pána – Filipovky, máme za sebou tretí týždeň.
- ▶ **Sviatok Nepoškvrneného počatia.** Vo štvrtok 8. decembra je prikázaný sviatok Neporočného začatia – Nepoškvrneného počatia Presv. Bohorodičky svätou Annou. Svätá liturgia s myrovaním bude v Ľubovci o 17.30 hod.
- ▶ **Spoveď chorých.** Predvianočná spoveď chorých je v piatok 16. decembra od 08.15 hod. Ak je potrebné prísť k niekomu, kde nechodím pravidelne každý mesiac, prídte to nahlásiť do sakristie.
- ▶ **Predvianočná svätá spoveď.** Pre všetkých ostatných veriacich farnosti bude v sobotu 17. decembra: 14.30 – 15.00 h Janov; 15.15 – 15.45 h Ruské Pekľany; 16.00 – 17.30 h Ľubovec. Spovedať budú traja kňazi. Komu by tento deň z vážnych dôvodov nevyhovoval, môže sa vyspovedať v priebehu týždňa pred touto sobotou.
- ▶ **Sväté liturgie v nedeľu 11. decembra:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekľany; 11.00 Ľubovec
- ▶ **Sväté liturgie v nedeľu 18. decembra:** 08.00 Janov; 09.30 Ľubovec; 09.00 Ruské Pekľany (rím. kat. sv. omša)

Prepodobný Sáva Posvätený

Prepodobný otec Sáva sa narodil v roku 439 v Kappadócií v dedine Mutalaska. Kvôli pomerom v rodine sa ešte v detstve dostal do neďalekého monastiera v Skandé. Po desiatich rokoch odtiaľ odišiel do Palestíny a neskôr sa vrátil do Alexandrie. Vo svojich tridsiatich rokoch odišiel žiť osamote do jaskyne. Päť dní sa v jaskyni postil a plietol koše. V sobotu odchádzal do blízkeho monastiera a niesol so sebou asi päťdesiat košov a zostal tam aj v nedeľu. V nedeľu večer odchádzal späť do jaskyne a vzal si so sebou prútie na ďalší týždeň. Tak žil niekoľko rokov. Keď sa v monastieri, do ktorého chodieval, zmenili pomery, odišiel na púšť k rieke Jordán. Aj tam si našiel jaskyňu, v ktorej sa usídlil. Spočiatku tam žil veľmi striedmo, neskôr mu začali prinášať jedlo ľudia z blízkeho okolia. Asi po piatich rokoch sa už k nemu začali pridávať bratia, ktorí chceli žiť v jeho blízkosti. Keď sa počet bratov začal zväčšovať, prepodobný postavil kaplnku v doline pri potoku. Neskôr sa medzi bratmi objavili takí, ktorí sa chceli zbaviť vplyvu prepodobného. Išli teda k patriarchovi do Jeruzalema, aby im ustanovil predstaveného. Patriarcha však ich rečiam neuveril, povolal si Sávu k sebe. A aj keď sa prepodobný Sáva vzpieral, udelil mu sviatosť kňazstva a ustanovil ho presbyterom a predstaveným – igumenom v lavre (od toho času bol nazývaný Posvätený). No jeho neprajníci sa po dlhšej dobe opäť proti nemu postavili a získali na svoju stranu okolo štyridsať mníchov. Vtedy opustil lavru a odišiel ku Gadarinskej rieke. Tu našiel jaskyňu, ktorá bola levím dúpätom a usídlil sa tam. Keď sa zvieria vrátilo, Sáva povedal: „Zviera, jaskyňa je priestranná a stačí pre nás oboch. Môžeme v nej žiť spoločne, veď nás učinil jeden Pán. Ak však so mnou nechceš byť, potom odtiaľto odíď, veď som dôstojnejší ako ty, lebo som stvorený na Boží obraz.“ Keď to lev počul, odišiel. Sáva po období sucha v Palestíne ochorel a vedel, že sa blíži jeho koniec. Dal k sebe zavolať všetkých bratov a otcov. Rozlúčil sa s nimi a určil svojho nástupcu. V sobotu 5. decembra 532 prosil o prijatie Eucharistie a potom povedal: „Pane, do tvojich rúk odovzdávam svojho ducha,“ a zomrel.

Duchovné otázky

Na stránkach Farského hlásnika pokračujeme vo vyučovaní o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Postupne sme prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz pokračujeme sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciačných sviatostí. Pohľad na Eucharistiu z pastoračného hľadiska máme za sebou a teraz uvádzame, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi. Nakoniec sa pozrieme na túto sviatosť z pohľadu cirkevného práva.

Eucharistia

„VEZMITE A JEDZTE Z NEHO VŠETCI“ – PRIJÍMANIE

1389 Cirkev ukladá veriacim povinnosť, aby sa v nedeľu a na prikázané sviatky zúčastnili na božskej liturgii a aby aspoň raz do roka prijali Eucharistiu, podľa možnosti vo veľkonočnom období, pripravení sviatosťou zmierenia. Cirkev však vrelo odporúča veriacim, aby prijímali svätú Eucharistiu v nedeľu a na prikázané sviatky alebo ešte častejšie, aj každý deň.

1390 Vďaka Kristovej sviatostnej prítomnosti pod každým z oboch spôsobov možno prijímaním iba pod spôsobom chleba prijať celé ovocie milosti Eucharistie. Z pastoračných dôvodov sa v latinskom obrade táto forma prijímania právoplatne ustálila ako najbežnejšia. „Ale plnšie zvýraznenie znaku svätého prijímania sa dosiahne prijímaním pod obojím spôsobom. V tejto forme sa totiž dokonalejšie prejavuje znak eucharistickej hostiny.“ Takáto forma prijímania je bežná vo východných obradoch.

OVOCIE PRIJÍMANIA

1391 Prijímanie prehlbuje naše zjednotenie s Kristom. Prijímanie Eucharistie prináša ako hlavné ovocie dôverné zjednotenie s Ježišom Kristom. Veď Pán hovorí: „Kto je moje telo a pije moju krv, ostáva vo mne a ja v ňom“ (Jn 6, 56). Život v Kristovi má svoj základ v eucharistickej hostine: „Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa“ (Jn 6, 57).

1393 Prijímanie nás odlučuje od hriechu. Kristovo telo, ktoré prijímame vo svätom prijímaní, „je obetované za nás“ a krv, ktorú pijeme, „je vyliata za všetkých na odpustenie hriechov“. Preto nás Eucharistia nemôže zjednotiť s Kristom bez toho, aby nás zároveň neočistila od hriechov, ktoré sme spáchali, a neuchránila pred budúci hriechmi. „Vždy, keď [ho] prijímame, zvestujeme Pánovu smrť. Ak zvestujeme [jeho] smrť, zvestujeme odpustenie hriechov. Ak vždy, keď sa vyliava [jeho] krv, vyliava sa na odpustenie hriechov, musím ju stále prijímať, aby mi stále odpúšťala hriechy. Ja, ktorý stále pácham hriechy, musím mať stále liek.“

1394 Podobne ako telesný pokrm slúži na obnovenie stratených síl, tak Eucharistia posilňuje lásku, ktorá v každodennom živote má sklón slabnúť. A táto oživovaná láska zotiera všedné hriechy. Keď sa nám Kristus dáva, oživuje našu lásku a robí nás schopnými pretrhnúť nezriadené lipnutia na stvoreniach a zakoreniť sa v ňom.